

Spis treści

Wstęp	11
ROZDZIAŁ 1	
Rosyjska i radziecka myśl wojskowa jako determinaty współczesnej strategii bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej <i>(Daniel Kasprzycki)</i>	15
1.1. Kształtowanie się myśli wojskowej	15
1.1.1. Czynniki kształtujące rosyjską myśl wojskową	19
1.1.2. Militarne dzieje Rosji	26
1.2. Ewolucja rosyjskiej myśli wojskowej w XX w.	30
1.2.1. Kształtowanie się radzieckiej myśli wojskowej w latach 1918–1945	30
1.2.2. Radziecka myśl wojskowa ery Układu Warszawskiego ...	34
1.3. Rosyjska myśl wojskowa w latach 90. XX w.	47
ROZDZIAŁ 2	
Polityka bezpieczeństwa i doktryna obronna Federacji Rosyjskiej na przełomie XX i XXI w. <i>(Piotr Mickiewicz)</i>	50
2.1. Uwarunkowania wewnętrzne rosyjskiej polityki bezpieczeństwa na przełomie XX i XXI w.	50
2.1.1. Kształtowanie się systemu politycznego państwa	51
2.1.2. System bezpieczeństwa a rozwiązania ustrojowe Federacji Rosyjskiej	54
2.2. Ewolucja rosyjskiej strategii państwowej w latach 2000–2008	60
2.3. Redefinicja polityki bezpieczeństwa Federacji Rosyjskiej w pierwszym dziesięcioleciu XXI w.	78

ROZDZIAŁ 3

Analiza strategiczna – kierunki rozwoju rosyjskich sił zbrojnych i floty wojennej w latach 1991–2008

<i>(Henryk Sołkiewicz, Tomasz Szubrycht)</i>	97
3.1. Kierunki rozwoju rosyjskich sił lądowych i powietrznych	97
3.1.1. Wojska Lądowe (WL)	98
3.1.2. Wojska Powietrznodesantowe (WPD)	102
3.1.3. Piechota Morska (PM)	104
3.1.4. Siły Powietrzne i Obrony Powietrznej (SPiOP)	106
3.2. Kierunki rozwoju rosyjskich sił morskich w latach 1991–2008	108
3.2.1. Flota Północna (FP)	109
3.2.2. Flota Bałtycka (FB)	113
3.2.3. Flota Czarnomorska (FCz)	116
3.2.4. Flota Oceanu Spokojnego (FOS)	119
3.2.5. Flotylla Kaspijska (FKasp)	123

ROZDZIAŁ 4

Ewolucja rosyjskiej polityki bezpieczeństwa i doktryny obronnej w drugiej dekadzie XXI w. *(Piotr Mickiewicz)* 129

4.1. Przeobrażenia rosyjskiej strategii państwowej w latach 2008–2012	130
4.1.1. Polityczne i ekonomiczne cele Rosji w środowisku międzynarodowym w latach 2008–2012	133
4.1.2. Sposób realizacji celów politycznych i ekonomicznych w latach 2008–2012	139
4.2. Redefinicja celów rosyjskiej polityki po 2012 r.	147
4.3. Cele strategiczne oddziaływania międzynarodowego Rosji w drugiej dekadzie XXI w.	150
4.3.1. Przeobrażenia rosyjskiej polityki wobec Europy	150
4.3.2. Azja w polityce Rosji	154
4.4. Ewolucja doktryn bezpieczeństwa w latach 2008–2013	161
4.4.1. Rosyjska strategia bezpieczeństwa w latach 2008–2012	161
4.4.2. Bezpieczeństwo międzynarodowe i formy jego kształtowania w koncepcjach polityki zagranicznej po 2012 r.	171

ROZDZIAŁ 5

Analiza strategiczna – proces reorganizacji rosyjskich sił zbrojnych w latach 2009–2014 (*Henryk Solkiewicz,*

<i>Tomasz Szubrycht</i>)	176
5.1. Reorganizacja Wojsk Lądowych	178
5.2. Reorganizacja Sił Powietrznych i Obrony Powietrznej	179
5.3. Reorganizacja Wojsk Powietrznodesantowych	182
5.4. Zmiany w rosyjskich Siłach Morskich w latach 2008–2014 . . .	185
5.4.1. Flota Północna	186
5.4.2. Flota Oceanu Spokojnego	188
5.4.3. Flota Bałtycka	189
5.4.4. Flota Czarnomorska	190
5.4.5. Flotylla Kaspijska	192
5.4.6. Śródziemnomorska Eskadra Operacyjna	192

Rozdział 6

Rosyjska myśl wojskowa i jej przeobrażenia w kontekście zmiany zagrożeń i sposobów wykorzystania potencjału

militarnego w XXI w. (<i>Daniel Kasprzycki</i>)	195
6.1. Rosyjska myśl wojskowa wobec zmian formuł prowadzenia działań zbrojnych w pierwszym dziesięcioleciu XXI w.	196
6.1.1. Główne założenia rosyjskiej wizji „nowej wojny” początku XXI w.	196
6.1.2. Działania konwencjonalne i formuła wykorzystania potencjału jądrowego w rosyjskiej myśli wojskowej XXI w.	202
6.2. Działania operacyjne rosyjskich sił konwencjonalnych jako determinanta koncepcji prowadzenia działań zbrojnych oraz planów modernizacji armii	206
6.2.1. Interwencja czeczeńska i konflikt z Gruzją jako podstawa analityczna rosyjskich programów modernizacyjnych	207
6.2.2. Państwowe programy rozwoju uzbrojenia jako sposób modernizacji technicznej sił zbrojnych	218
6.3. Istota wojny nowej generacji w rosyjskiej myśli wojskowej po 2013 r.	226

6.3.1. Sposób prowadzenia wojny nowej generacji	228
6.3.2. Instrumentarium Soft power i wojny informacyjnej w rosyjskich działaniach militarnych	231
6.3.3. Wizje wykorzystania sił specjalnych w rosyjskiej myśli wojskowej po 2013 r.	237
 ROZDZIAŁ 7	
Analiza strategiczna – kierunki transformacji rozwoju rosyjskich sił zbrojnych na w latach 2014–2017	
<i>(Henryk Sołkiewicz, Tomasz Szubrycht)</i>	242
7.1. Wizja wykorzystania rosyjskich sił specjalnych w osiąganiu celów strategicznych	242
7.2. Kierunki transformacji rozwoju rosyjskich sił zbrojnych w latach 2014–2017	252
7.3. Kierunki transformacji rosyjskich sił morskich	257
 ROZDZIAŁ 8	
Praktyczna realizacja wojny nowej generacji. Casus Ukrainy Wschodniej i aneksji Krymu <i>(Daniel Kasprzycki, Cezary Pawlak)</i> . . .	
262	
8.1. Koncepcja działań hybrydowych w rosyjskiej doktrynie wojskowej	262
8.2. Anatomia działań hybrydowych na wschodzie Ukrainy	265
8.3. Rosyjskie kalkulacje polityczne jako determinanta działań hybrydowych wobec Ukrainy	272
8.4. Aneksja Krymu jako przykład militarnej operacji hybrydowej	278
 ROZDZIAŁ 9	
Ewolucja doktryny bezpieczeństwa po zajęciu Krymu	
<i>(Piotr Mickiewicz)</i>	281
9.1. Strategiczne znaczenie aneksji Krymu dla rosyjskiej polityki bezpieczeństwa	281
9.2. Polityka bezpieczeństwa Rosji w sytuacji geopolitycznej w 2015 r.	286
9.2.1. Założenia strategii obronnej Federacji Rosyjskiej	287

9.2.2. Bezpieczeństwo społeczno-ekonomiczne i kreowanie procesów rozwojowych jako cel rosyjskiej polityki bezpieczeństwa	292
9.2.3. Oddziaływanie międzynarodowe jako instrument polityki bezpieczeństwa Rosji	299
9.3. Militaryzacja Krymu, regionu bałtyckiego i Arktyki jako element polityki bezpieczeństwa	302
Zakończenie	311
Aneks	315
Wybór dokumentów i literatury przedmiotu	316
Indeks nazwisk	319
Spis map, tabel i schematów	321
Резюме	329
Summary	332
O Autorach	335